

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. V.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 20 JUNI 1904.

No. 6

Jesus, min kraft och styrka.

J. E. R.

Jesus, gif mig kraft och styrka till att troget tjäna dig, städse följa dig i spåren med mitt kors på törnestig!

Om än världen ler och jublar och en däre kallar mig, det betyder ju så föga, då jag, Jesus, äger dig.

Utan dig, o Jesus, vore lifvet för mig dödt och kallt, men med dig, min vän, jag äger frid och hälsa, glädje, allt.

O, hur skall jag kunna tacka dig för allt, hvad du mig ger! Öfver allt, hvarthän jag skådar, jag din rika kärlek ser.

Gif, att jag med tacksamt hjärta rätt må njuta af allt godt, vara tillfredsställd och lycklig med min här beskärda lott!

Gif mig styrka, kraft, o Jesus, att dig älska öfverallt! Lycklig är jag, då jag äger i mitt hjärta din gestalt.

Tag ditt svaga barn, o Jesus, sköt det endast som du vill! Allting annat må försvinna, blott jag dig får höra till.

Zionsstjärnan.

Det förnämsta kännetecknet på en kristen.

1 Kor. 13.

(Predikan, hållen vid Columbia-konferensens möte i Tacoma, Wash., fastlagssöndagen den 24 febr. 1895 af J. J. Hoikka.)

Dyra församling! Omöjligt är det för mig och alla andra att på en kort stund kunna ens närmelsevis utreda innehållet af en så rik text, som den upplästa episteltexten för i dag är. Hufvudinnehållet af det hela är dock: *Det förnämsta kännetecknet på en kristen, nämligen kärleken.*

Jag skall försöka att framställa trenne tankar rörande detta höga ämne. Låtom oss göra det under uppriktig bön till Herren, som känner oss alla!

1. Kärleken såsom det förnämsta

ta kännetecknet på en kristen, glädder sig icke öfver orättfärdigheten;

2. kärleken, såsom det förnämsta kännetecknet på en kristen, glädder sig med sanningen;

3. kärleken, såsom det förnämsta kännetecknet på en kristen, är oändlig, den är evig.

I. Kärleken glädder sig icke öfver orättfärdigheten, säger aposteln i vår heliga text för i afton. Att glädja sig öfver orättfärdigheten, därmed syftar aposteln på den skadeglädje, vissa människor hafva af andras ofärd, i synnerhet af sina förmenta eller verkliga motståndares fel och syndautbrott. I den korintiska församlingen funnos högmödiga stortalare, hvilka synas hafva önskat, att de hade funnit några fel och synder hos Paulus och hos dem, som fasthöllo den lära, Paulus predikade. Omöjligt var det dem dock att kunna göra om intet Pauli berömmelse, som han hade i Kristus. Men Paulus i sin kristliga och ödmjuka kärlek kunde alls icke vara glad öfver dessa sina motståndares orättfärdighet och fula synder, utan han bestraffar dem helt faderligt och söker att upprätta dem till kristlig ödmjukhet, bot och bättring ur deras högmod och andra laster. Sådant är den rätta kristliga kärleken ännu i dag — den kan omöjligt vara glad öfver orättfärdigheten — icke ens hos sina motståndare.

Men besinna alla detta? Hafva alla, som kalla sig kristna och berömma sig själfva af sin tro, af sin kärlek och utomordentliga ifver för själarnas salighet, behjärtat denna i all evighet höga och oföränderliga sanning, att kärleken glädder sig icke öfver orättfärdigheten? Visst är, att äfven nu för tiden finnas många andliga stortalare, som med salfvelsefull tunga kunna orda vidt och bredt om sin brinnande kärlek för själarnas salighet, så att man skulle tro, att hela den kärlekslösa världen borde genast vara färdig att smälta i deras kärlekswärma; men om de få höra, att någon, som i allo icke kan hysa deras åsikter och andliga stor-

pråleri, har på något sätt felat eller fallit i någon svarare synd, då äro de genast färdiga att nedsvärta en hel kristlig församling, ja, ett helt kristligt samfund; då utropa de: "Ja, det visste vi, sådana kristna finnas i den församlingen, sådan är hela den församlingen och sådant förvisso hela det samfundet — och nu har väl Gud låtit det komma riktigt i dagen genom den församlingens medlemmars syndastygelse, på det alla må riktigt inse och förstå, huru galen tro och lära den församlingen har och hela det samfundet predikar." Att man med dylika visor ofta söker att nedsvärta i synnerhet vår kära lutherska kyrka, det känna vi mycket väl till. Och det lönar sig icke heller, att vi lutheraner söka att nedtysta alla andliga stortalares salfvelsefulla och af orättfärdighet uppeldade tungor, utan det är ofta bäst för oss lutheraner, att vi likna öfverängeln Mikael, när han tvistade och ordväxlade med djäfvulen om Moses' kropp, och dristade icke att öfver honom fälla någon smädelsens dom, utan sade: Herren straffe dig! (Judas epist. 9 v.) Men hvad göra likväl dessa andliga stortalare äfven i våra dagar just då, när de söka finna fel och upptäcka syndautbrott hos sina medkristna? *De glädja sig öfver orättfärdigheten.* Men så gör icke den rätta kristliga kärleken, som är det förnämsta kännetecknet på en kristen. Var snäll, min åhörare, och behjärta detta! Gifve Gud, att vi alla under bön och i andens ödmjukhet inför Herren ville göra det!

Öfver orättfärdigheten glädder sig också hvar och en, som tröstar sig med en falsk lära. Men hvad är en falsk lära? Hvarje lära är falsk, som står i strid med Guds ord och som strider emot det genom detta ordet upplysta samvetet. Paulus hade predikat för korintierna den sanna läran om människans salighet, då han hade förkunnat dem den korsfäste Kristus. Denna predikan hade också träffat korintiernas sam-

veten. Predikan om Jesus Kristus och hans kors hade gjort dem i deras samveten till utblottade syndare inför den rättfärdige Guden; och sålunda hade de blifvit Kristi bref, så att på deras hjärtas taflor kunde Jesus Kristus med sin nåd och sanning genom Pauli tjänstgöring med lefvande Guds Ande blifva skrifven (2 Kor. 3: 3). Evangelium om den korsfäste Kristus hade visat sig vara kraftig ibland korintierna; och de väntade Jesu Kristi uppenbarelse (1 Kor. 1: 6, 7). De voro öfvertygade om att Jesus Kristus var deras ende Frälsare, trodde, att Jesus hade gjort dem fria från syndens dom. Men en del af dem började använda denna frigörelse, som de genom Kristi evangelii förkunnelse hade anammade, till köttslig frihet — och detta under ett högljudt skryt öfver deras utomordentliga andliga gåfvor. Detta se vi af flera ställen i Pauli första bref till korintierna. Trätor, blodskam och andra köttets gärningar fingo aflöpa ibland dem ostraffade. De hade icke anammade kärleken till hela sanningen, utan de kunde vara glada äfven öfver orättfärdigheten; och ändå hoppades de blifva saliga.

Sådan är den falska berömmelsen af Kristi evangelii frihet ännu i dag. Sådana finnas äfven nu, som t. o. m. i Jesu namn vilja göra vägen öppen till himmelen för alla köttets gärningar. Här finnas t. ex. alla möjliga föreningar, hvilka alla berömma sig af sin stora människokärlek och underbara välgörenhet och prisa äfven den gode Jesus för hans kärleksexempel; de kunna t. o. m. berömma sig af sin tro, att Jesus frälst dem ifrån syndens dom; men Jesus och hans dyra försoningsblod behöfva de icke till verklig frälsning för och från synd; ty hvad Guds ord och samvetet säga om försoningens verkliga betydelse genom Jesu blod emellan Gud och människan, och hvad ordet och samvetet säga om Kristi efterföljelse, det fråga de icke efter — dylikt kunna de snart nedtysta med sina kloka fraser och i synnerhet genom att framhålla några fel och brister i den kristna kyrkan och dess medlemmar. Men hvad göra sådana människor egentligen? De glädja sig öfver orättfärdigheten, emedan de förringa Guds rättfärdighet och hans dom öfver all synd, under det de falskligen berömma sig af Kristi evangelii frihet. Deras berömmelse

af frihet står i rak strid mot den frihet, hvartill Kristus genom sitt dyra försoningsverk förlossat människan, och hvad Guds ord och det genom detta ordet rätteligen upplysta samvetet säga om Guds rättfärdighet och hans dom öfver all synd i ljuset af den försoning, som Guds rättfärdighet fordrade af oss och som hans kärlek i Kristus gaf oss — och följaktligen hafva de icke kärlek till sanningen. Men den kärlek, som icke håller sig till sanningen, duger endast till att glädja sig med och öfver orättfärdigheten; den duger icke alls till att vara något kännetecken på en sann kristen.

Den korintiska församlingen lät tillrättavisa sig genom Pauli förmaningar; hon gjorde bättring för den köttsliga friheten och anammade kärlek till sanningen, såsom det framgår af Pauli andra bref till korintierna. Gifve Gud, att alla af följliga kristna äfven nu ville låta säga sig sanningen och anammade kärlek till sanningen, att de måtte bättra sig, vakna upp ur syndasäkerheten, fäfängan, lättsinnigheten, och att vi alla måtte blifva saliga i den kärlek, som icke gläder sig öfver orättfärdigheten, utan gläder sig med sanningen.

II. Kärleken, såsom det förnämsta kännetecknet på en kristen, gläder sig med sanningen.

Aposteln Paulus kände sig glad, då han fick höra, att korintierna bättrat sig från sin köttsliga säkerhet, att evangelium om den korsfäste Kristus blifvit hos dem en verklig Guds kraft till salighet och ett nytt lefverne, att de ville vara en ny skapelse i Kristus, älska sanningen och lefva för sanningen. Paulus kände sig glad äfven då, när han kunde göra den märkliga förutsättningen, att några äfven genom de falska apostlarnas predikan kunde blifva förda till Kristus. Därför säger han: Souliga predika väl Kristus af afund och kif, men somliga ock i god mening; dessa af kärlek, emedan de veta, att jag är satt till evangelii försvar; de andra förkunna Kristus af partisinne, icke af rent uppsåt, menande, att de tillskynda mig bedröfvelse i mina bojor. Hvad mer? Kristus varder dock förkunnad på hvarje sätt, det må vara för skens skull eller i sanning, och däröfver gläder jag mig (Fil. 1: 15—18). Hvad var det som gjorde Paulus så fördomsfri, att han kunde skriva på detta sätt?

Det var den kärlek, som gläder sig med sanningen och som utgör det förnämsta kännetecknet på en kristen. Denna kärlek bodde genom Jesu nåd och sanningens Helige Ande i Pauli hjärta; och däraf veta vi, att Paulus var en sann kristen. Men just därför sväfvade icke heller Paulus i ovisshet om hvad som var sanning och hvad som kännetecknade lögnen. Just därför, att kärleken till sanningen regerade hela Pauli sinne, slätade han icke bort gränsen emellan sanningen och orättfärdigheten, såsom en stor del kärleksfulla liberalister i synnerhet nu för tiden göra, så att man icke riktigt vet, hvem Gud är och hvad som hör djäfvulen till, hvad som hör till himmelen och hvad till helvetet — eller om där aldrig i evighet finnes mera till det där stora svalget, som Herren Jesus såg i dödsriket emellan den liderlige rike mannen och den fromme fattige Lasarus. Nej, så vacklande och klemig var icke den kärlek, som genom den Helige Ande bodde i Pauli hjärta. Paulus sade icke heller, att det gör alldeles detsamma, hvad de falska apostlarna predikade; nej, utan så här sade han: Om någon för eder annorlunda predikar evangelium, än vi hafva predikat, han vare förbannad (Gal. 1: 8, 9). Men kan det vara möjligt, att någon för afunds skull kan så predika evangelium om Kristus, att några själar äfven därigenom blifva förda till Kristus, så kör på, menar Paulus, och jag skall då glädja mig med sanningen.

Men hvad var då den sanning, som Paulus hade så kär? Det var den sanning, hvarom han skrifer till sina korintier så här: *Mina bröder, då jag kom till eder, kom jag icke för att med höga ord eller med hög vishet förkunna för eder Guds vittnesbörd, ty jag höll icke före, att jag bland eder visste något annat än Jesus Kristus och honom korsfäst* (1 Kor. 2: 1, 2). Och i 1 Tim. 1: 15 säger han: *Det är ett fast ord och värdt att på allt sätt mottagas, att Jesus Kristus har kommit i världen för att frälsa syndare, bland hvilka jag är den förnämste.* Och åter till korintierna säger han: *Ty vår berömmelse är detta, nämligen vårt samvetes vittnesbörd, att vi i Guds enfald och renhet, icke i köttslig vishet, utan i Guds nåd hafva vandrat i världen* (2 Kor. 1: 12). Således Guds nåd,

frälsningen från synden genom Jesus Kristus allena, och en uppriktig, med ett godt samvete öfverensstämmande lydnad för Guds vilja uti allting — se där den sanning, som Paulus älskade af allt sitt hjärta och innerligen fröjdade sig öfver. Tycker du, att detta var allt för simpelt att spilla sin kärlek på och vara glad öfver? Då vet du icke ännu, hvad den sanna kärleken är, då vet du icke ännu, hvad det vill säga att vara verkligen glad i sanningen; du är icke en sann kristen, ty du saknar ännu den kärlek, som utgör det förnämsta kännetecknet på en kristen; och du är icke på vägen till det rätta fadershemmet i himmelen. Men om denna sanning har fått blifva det högsta för ditt hjärta, att Jesu Kristi, Guds Sons, blod allena kan rena dig af alla dina synder, och om du uppriktigt beflitar dig om ett godt samvete genom Jesu nåd och omskapande kraft inför Gud och alla människor, då vet jag, att du älskar och är glad i den allra renaste sanningen — den sanning, som gör dig rättsligen fri. Då bor kärleken genom den Helige Ande i dig såsom det förnämsta kännetecknet på en kristen. Och hvad vill du då mer? Jo, blott det, att du måtte genom Guds barmhärtighet allt mer och mer tillväxa i vår Herres, Jesu Kristi, kunskap, och att du måtte intill änden blifva bestående. Då behöfver du aldrig avsluta det lif, som du har börjat i Kristi kärlek — icke ens då, när du genom den lekamliga döden lämnar den nuvarande världen.

III. Ty kärleken, såsom det förnämsta kännetecknet på en kristen, är oändlig, den är evig. *Kärleken upphör aldrig; men profetiorna, de skola försvinna; talandet med tungor, det skall taga slut; kunskapen, han skall försvinna.* Att kunna profetera, d. v. s. äga förmågan att lära andra och understundom äfven att kunna förutsäga tillkommande ting, att äga en god talförmåga och detta måhända t. o. m. i besittning af flera språk i världen, och att vara i besittning af höga och utomordentliga kunskaper och lärdom — allt detta är nödvändigt och mycket dyrbart i det närvarande lifvet; men ingenting af alltsamman detta är så stort som den kärlek, som är det förnämsta kännetecknet på en kristen. Framför alla andra höga och präktiga gåfvor, Gud gifver åt människan, särskildt åt de kristna, gif-

ver Paulus kärleken företrädet, icke ens tron och hoppet undantagna; ty han säger: *men nu förblifva tro, hopp, kärlek, dessa tre; men störst ibland dem är kärleken.* Hvarför gifver Paulus åt kärleken ett sådant företräde? Därför, att kärleken och dess verk äro de varaktigaste framför allting annat. Det är de kristnas kärleksverk, Herren Jesus prisar på den yttersta dagen; han nämner då intet om deras stora gåfvor, intet om deras tro eller hopp, utan han talar blott om huru de i lydaktig kärlek troget förvaltade hvar och en sina pund. Inga gärningar, de må då vara utförda med så stora förmågor och talanger som helst, ihågkommer Herren Jesus på den yttersta dagen, hvilka icke blifvit gjorda i den kärlek, som gjort Guds nåd i Kristus och ett rent samvete dyrbara och outhärliga för våra hjärtan här i nådens tid. Därför är det icke fråga om blott naturlig kärlek, då vi säga, att kärleken såsom det förnämsta kännetecknet på en kristen är oändlig och evig, eller då Paulus säger, att kärleken upphör aldrig, utan den kärlekens lif, som skall fortsättas i evigheten, skall börjas här i Jesu namn med ett genom hans sanning och nåd renadt och helgadt samvete, som är frigjordt ifrån alla döda gärningar till att tjäna den lefvande Guden i all evighet.

Det är allenast genom tron, Jesu Kristi rättfärdighet tillräknas oss arma syndare, så att vi blifva födda på nytt till det eviga kärlekslifvet, hvilket vi redan här genom hoppet skåda och hafva försmak af; men då Paulus säger, att kärleken är större än tron och hoppet, så talar han alldeles naturligt såsom den, som känner till lagarna för allt lif, sådant som lifvet i verkligheten är både i den nuvarande och den tillkommande världen. Här i den nuvarande världen finnes en naturlig kärlek, som är ett alldeles nödvändigt villkor för det naturliga lifvets tillvaro och fortfarande bestånd; men denna kärlek är icke evig, utan den upphör på samma gång som det naturliga lifvet hos oss upphör. Genom den naturliga kärleken, äfven då den är i sitt bästa skick, blifva vi förenade med dödliga varelser, såsom äkta makar med hvarandra, föräldrar med sina barn och barnen med sina föräldrar, vänner med sina likar o. s. v. Men genom den kärlek, som är det förnämsta kännetecknet

på en kristen, genom den kärlek, som har sin grund och källa i Jesu Kristi djupa försoningsnåd och hämtar sitt lif och sin kraft af hans hjärteblod, som flöt på korset, där han blödde och dödde, blifva vi förenade med den i all evighet lefvande Guden — och Gud är kärleken — och den, som lefver i Gud, lefver det kärlekens lif, som aldrig skall upphöra.

Genom tron göras vi delaktiga af Guds nåd i Kristus, syndernas förlåtelse, lif och rättfärdighet i det nuvarande lifvet, och genom hoppet om den tillkommande härligheten uppmuntras vi till att kämpa trons goda kamp, på det att vi må kunna blifva bestående i tron intill änden; men när kärlekens lif förklaras i åskådandet i den tillkommande världen, då behöfva vi icke mera tro, då behöfva vi icke mera hoppas. Då hafva vi nog, evigt öfvernog, af den kärlekens gemensamma lif, som vi äga i Gud med alla saliga. Amen.

Hvad är orsaken till den allmänna bristen på entusiasm för Herrens sak inom kyrkan?

B. S. NYSTRÖM.

Man torde sätta i fråga, om någon dylik brist verkligen förefinnes. Församlingar stiftas, kyrkor, skolor och barmhärtighetsinrättningar byggas och underhållas, och stora penningesummor samlas för kristliga ändamål. Är icke detta entusiasm? Ser man närmare efter bevekelsegrunderna för den ofvan antydda verksamheten, skall man finna, att den till största delen är blott en affär, som uppbygges med en liten del af det materiella öfverflöd, som de goda tiderna lämna. Där finnes icke mycken *verkelig* uppoffring eller försakelse bakom dessa affärer. Mycket göres ock under knot och missnöje. Glada gifvare äro få. Icke alla gifva för Herrens skull.

Entusiasmen eller hänförelsen för Herrens sak kan bäst bedömas efter bruket af nådemedlen bland vårt kyrkfolk. Om våra kyrkor äro fulla af folk vid de flesta gudstjänsterna, om ordet höres med stilla andakt af ungdomen lika väl som af de äldre, om nattvardsbordet besöks allmänt af ungdomen mer än en gång om året, om sockenstämmorna maugrant besökas och evighet råder, och om kvinnornas missionsföreningar hafva väl besökta möten och med ifver arbeta för kyr-

ka och mission o. s. v., då kan man tala om entusiasm för Herrens sak. Man anar ock tillvaron häraf, då hvarje familj äger och läser våra kyrkliga tidningar och förser hemmet med goda böcker; likaledes då hvarje familj håller husandakt och är representerad vid verkliga böne-möten.

Man torde påstå, att så väl har det aldrig varit ännu på någon plats inom kristenheten. Det har dock onekligen varit mycket bättre än nu på de flesta platser. Mera bättringstärar hafva fällts, mera fröjd i Gud har försports, gudstjänsterna hafva varit bättre besökta på många platser. Det är onekligt, att okyrkligheten tilltager, att gudstjänsterna försummas af ganska många inom församlingarna, och den varma hjärtligheten saknas allmänt inom den yttre kyrkan. Väckelser förekomma mera sällan. Större delen af den konfirmerade ungdomen lämnar församlingen. Det blir mera allmänt att stå utan församlingsgemenskap och dock åtnjuta samma heder eller större, än om man tillhörde kyrkan, och man ser dessa förhållanden med likgiltighet inom kyrkan.

Men hvar ligger den orsak, som bör angripas och öfvervinnas för att återväcka den slumrande hänförelsen?

Inga mänskliga ord, ej heller några blott mänskliga gärningar kunna väcka eller i längden nära och underhålla den sanna hänförelsen för Herrens sak inom kyrkan. Trohet, nit och verksamhet kunna hafva sin stora betydelse för bibehållandet af den entusiasm, som blifvit väckt. Men Gud är den, som skall och måste väcka den, där den saknas, eller lifva den, där den vill af-taga.

Hänförelsen var stor bland Israels folk, då Gud fört dem genom Röda hafvet, då Salomos tempel invigdes, eller vid dylika tillfällen, då man såg och beundrade Herrens stora verk. Hänförelsen var stor under Martin Luthers tid, då folket genom reformationen vaknade till större frihet och många evangeliska förmåner. Man såg ett Herrens ingripande uti nationernas och de enskildas ledning. Hvarje större väckelse inom Guds rike har skapat en ny hänförelse. Mellan dessa tillfälliga väckelser eller rörelser finnas längre och kortare mellantider, under hvilka Guds folk måste vårda,

nära och underhålla den eld, som Gud låtit falla ifrån himmelen. Där pröfvas troheten inom kyrkan. Det vore oresonligt att vänta något utomordentligt ingripande ifrån Gud under hvarje tid och stund, ty tid och stund höra Gud till, och oss tillhör att förbida Faderns löfte.

Men finnes icke inom kyrkan gåfvor nog stora och många för att underhålla hänförelsen, om dessa gåfvor troget användas? Jo, visserligen. Dessa gåfvor äro i första rummet de nådemedel, som Gud gifvit sin församling, och dessa medel äro höjda öfver alla tider och alla förvandlingar inom världen. Vi hafva också en kyrkohistoria för hela kristenheten och för hvarje kristen nation. Därjämte har hvarje enskild kristen sin lilla personliga historia, i hvilken Gud aftecknat många nådefulla uppenbarelser och underliga gärningar. Och det sköna uti historien är, att den fortfarande skrives inför våra ögon, och att vi få vara med om att skriva och sätta form på densamma.

Orsaken till brist på hänförelse torde därför i första rummet vara att söka uti försummandet af nådemedlens bruk och uti okunnigheten om eller likgiltigheten för den kristna historien. På alla områden sträfvade världen i vår tid rastlöst efter materiellt framåtskridande, och bruket af nådemedlen får maka åt sig för världsomsorgerna. Hela kyrkan lider af denna tidsanda, ty dess ledande män och kvinnor vinnlägga sig för mycket om "att följa med sin tid". Tidningarna taga den kristliga litteraturens plats. Hjärtat blir ett "marknadshus" i stället för ett "bönhus". Många präster och ledande personer inom Guds rike i dag hafva ingen eller en ganska fattig personlig historia rörande sitt förhållande till Gud. De kunna hafva lärdom och god talgåfva, men de sakna den varma och heliga entusiasm, som elden från Guds altare uppländer, och huru skola de kunna hänföra sitt folk? Från predikstolen gäller det: Jag tror, därför talar jag. Kristi tjänare får icke hugga i vädret med Andens svärd ej heller fäkta blott för gymnastikens skull. Det gäller alltid en kamp på lif och död. Den, som rätt kämpar Herrens strider, kan icke vara utan hänförelse, och denna sprider sig till andra medkristna.

Att lutherska kyrkan har den skönaste historien inom kristenheten i

dag, är ett faktum, som bör behjärtas af dess medlemmar. Det är därför en helig plikt för kyrkan att undervisa sitt folk grundligt uti sin historia och att jämföra denna historia med andra kyrkors. Sekterna hafva ingen eller en fattig historia. Därför är ock deras kyrklighet svag. Deras andliga entusiasm kan väl liknas vid raketten, som hastigt, lysande och fräsande, stiger mot skyarna, men som lika hastigt sjunker tillbaka mot jorden, slocknar och lämnar mörker efter sig. Vi lefva i en *öfvergångstid* i flera hänseenden, än vi nu ana. Vår ungdom talar hellre engelska än svenska. Våra äldre ledande personer inom samfundet kallas bort, och nya, mindre gedigna karaktärer taga deras plats etc. Den hedningkristna kyrkans arbetsdag malkas sitt slut, världen mognar för revolution, det sista kriget och andra tider.

Vår kallelse blir att troget ockra med våra pund och förbida Herrens tid. Göra vi detta med nit, skall hänförelse icke saknas *hos dem, som hafva något verkligt andligt lif*. Vår hänförelse skall visserligen under en viss framtid blifva korsets, lidandets och dödskampens entusiasm, men bortom denna kronans.

Det som stärker.

Afskedsord till konfirmander.

AF PASTOR EMIL BERGLUND.

I stån vid en vändpunkt i edert lif. Icke vill jag väcka några onödiga farhågor eller någon modlöshet hos eder. Men jag kan ej låta bli att säga eder, att det finnes många frestelser och många faror i lifvet, som I ännu ej känna. Många ha dunkat under i striden mot frestelserna och farorna. De gingo såsom I nu ut i lifvet under förhoppning att själfva bli lyckliga och att kunna bereda sina närmaste glädje. Men det gick ej så. De råkade ut för förförare och förförerskor, och det blef synd, fall och olycka i stället för lycka och glädje. Det var vid konfirmationens heliga stund, deras allvarliga uppsåt att lefva i och med Gud, men deras lif blef ett lif utan Gud, och detta var djupaste grunden till deras ofärd. — Huru skall det nu gå eder? Liten I blott på eder egen kraft, då kommer det förr eller senare att gå eder illa. Ty väl har ungdomen kraft och mod, men denna kraft och detta mod räcka icke till, när det gäller att segra

i frestelserna. Ynglingar varda trötta och uppgifvas, och starka män snafva och stappla. Hvar finnes då stöd och hjälp? Hos föräldrar och vänner? Ja. Har du en gudfruktig fader och moder, då har du ett oskattbart stöd. Och har du en god vän, som tillsammans med dig vill vandra i Jesu efterföljd, då är detta en förmån, som du ej nog kan tacka Gud för. Och dock räcker intet mänskligt stöd för eder. I behöfven den hjälp, som kommer från den himmelske Fadern och från Frälsaren, vännen framför alla andra. Kraft till seger, till uthållig seger kommer från honom. De som vänta efter Herren, de få en ny kraft, så att de skola uppfara med vingar som örnar; de skola vandra och icke uppgifvas, de skola löpa och icke varda trötta. Hållen eder till honom! *Låten ingen dag gå, utan att I söken en ensam stilla stund med eder Gud och Frälsare, då I få betrakta hans ord och i bönen anförro eder åt honom!* (D. U. T.)

Bref från Adolf.

As den 2 juni 1904.

Dyre broder Wilhelm.

Guds frid!

Jag har tänkt, att, då vi numera sällan träffas, det skulle vara intressant och kanske nyttigt att genom brevväxling utbyta några tankar och erfarenheter.

I dag samlas våra fäder och bröder i Lindsborg, Kansas, för att rådgöra om vår kyrkas välfärd. Jag suckar i tysthet till Gud, att han må låta visdomens och kärlekens och kraftens Ande hvila öfver detta synodalmöte.

Jag har de senare åren hört och läst ett och annat om vår kyrka, som gjutit bedröfvelse i mitt hjärta. För några år sedan hörde jag en af våra pastorer säga: "Augustana-synoden har sett sina bästa dagar." Och han sade det ingalunda i skadeglädje, utan med verklig bedröfvelse. Han älskar vår kyrka, och han talade af öfvertygelse. Men jag hoppas, han tagit miste. Dock skadar det nog icke att allvarligt tänka på saken. Det var ju en tid, då tillväxten i medlemmar var ringa, och då det från nästan alla håll klagades öfver att gudstjänstbesöken aftogo. Samma förhållande ägde rum i vår konferens och i andra samfund. Allra sista tiden synes det ha blifvit något bättre i dessa stycken. Men man

säger ock, att det andliga lifvet i våra församlingar icke är så friskt som för 15 @ 25 år sedan. Och mycket liten förbättring har jag sport i det stycket. Och detta fel är ju ett grundfel. Brist på lifskraft i vår kropp förorsakar och förvärrar och förlänger en mängd oordningar och sjukligheter. Så i Kristi kropp, församlingen. Men hvad skola vi göra? Att blott klaga och fördraga det onda förvärrar saken. Du och jag kunna ju icke göra så mycket. Dock tror jag, att vi kunna göra något litet. Och detta lilla få vi icke försunna, ty då draga vi skuld öfver oss. Först och främst kunna och böra vi "icke för-gäta det goda Gud gjort oss", både enskilda, församlingar och samfund. Om det icke står så väl till, så kunde det dock vara mycket värre. Och att det icke är mycket värre, beror af vår Guds innerliga barmhärtighet, och för denna böra vi af allt hjärta tacka. För öfrigt har vår Herre och Frälsare befallt oss att vaka och bedja. Vi bli så lätt sömniga, då-siga och likgiltiga. Vårt hjärta betungas så lätt — om icke af svalg och dryckenskap, så dock af detta lefvernets bekymmer. Tänk, om pastorn och hvarje medlem i denna församling hade en lefvande känsla af *värdet* af en enda människosjäl, köpt med Kristi dyra blod, och därför vore riktigt lifligt öfvertygad därom, att det gagnade oss platt intet, äfven om vi vunne hela världen och därvid skadade vår själ; och att hvarje hyst ond begärelse såväl som hvarje hyllad och öfvad synd verkligen skadar själen, så att slutet blir evig död och fördömelse, om icke den store själaläkaren Jesus får hand om henne. O, hur måna vi då skulle bli om vår egen och andras själar! Hur flitiga och nitiska i allt, som går ut på att uppbygga Guds rike. Hur allvarligt vi då skulle fly det onda i hvarje dess gestalt och söka all Guds nåd. Så där vakna kunna vi ju blifva och förblifva genom att flitigt och regelbundet umgås med vår Gud och Frälsare i ordet och bönen, genom att på allt sätt hålla oss intill Herren och så varda "en ande med honom." Då skall icke världsanden få makt med eller behärska oss. Må Gud i nåd förlåta mig all försømmelse i detta stycket och ge mig nåd till bättring. Jag läste en gång, att Georg Muller sade sig ha läst igenom hela bibeln i ordning 100 gång-

er, och att ju mer han läste, ju kraftigare kunde han bedja. Jag blygdes, när jag läste det. Jag säger igen: Gud hjälp mig att bli en flitigare bibelläsare. Så skall äfven jag kunna bedja och arbeta med mera kraft.

Jag är nu blott *en*, en försvinnande liten del af denna församling och en ännu mindre del af konferensen och synoden. Men i alla fall vill jag i ödmjukhet göra det lilla jag kan. Så kan jag behålla ett godt samvete inför Gud och sprida något litet af Kristi lukt i mitt eget hem och församling. Gud hjälpe mig därtill.

Skrif snart, är du snäll. Jag skulle gärna höra dina tankar om hvad vi kunna göra för att samla in i våra församlingar de stora skror af våra landsmän, som stå utom all kyrklig förbindelse.

Din broder i Kristo,

ADOLF.

Moscow-pastoratet. I förra numret nämndes något i korthet om konfirmation i både Troy och Moscow, men som det skrefs före dessa högtidligheter ägt rum, torde något litet tillätas äfven i detta nummer.

I Troy hade klassen, som räknade 13 medlemmar, sin högtid söndagen den 8 maj. Kyrkan var vackert prydd, men för liten att rymma alla, som önskade bevittna den högtidliga akten. Efter förhöret och konfirmationsakten följde nattvardsgång, i hvilken jämte barnen ganska många af församlingens öfriga medlemmar deltog. Kören sjöng tvenne sånger.

Följande söndag, den 15 maj, firade klassen i Moscow sin högtid. Den klassen räknade nio medlemmar. Äfven här var kyrkan skönt prydd och till trängsel fylld af besökare. Nattvardsgången var den största under de senaste fyra åren. Mr Jonas P. Peterson och hustru och fem minderåriga barn intogos på bekännelse i församlingens gemenskap.

Till minne af sin konfirmation och första nattvardsgång erhöilo de unga kommunikanterna konfirmationsattest, Brings "Minnesord" och den heliga skrift. Sin lärare gaf klassen i Troy \$35 och den i Moscow \$27.50. För dessa stora gåfvor beder jag få till eder, I mina kära unga vänner, och till edra föräldrar, säga mitt *innerliga tack!*

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgives den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.
823 E. 5th St., Moscow, Idaho.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott 50 cents
" " " till Sverige 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklistrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationslappen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street
Seattle, Wash.

Pastor C. E. Frisk, sek., 311 So. 5th Street,
Tacoma, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., och kassör,
Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4.

Pastoralaförättningar.

DÖPTA:

Af pastor B. S. Nyström:

den 8 febr., i Powell Valley, Ore.:
Walter Sigfrid, son till E. W. och
Maria Unis;

den 21 mars, i Powell Valley,
Ore.: Ellen Sigröd Elvira, dotter
till Johan och Anna Lövegren;

den 13 mars, i Douglas, Ore.:
Carl Wilhelm, son till Johan och
Tilda Troedson.

Af pastor Joh. W. Skans:

den 1 maj: Harry Cecil, son till
mr och mrs John Adolphson;

den 5 maj: Frances Olivia, dotter
till mr och mrs Alfred Nelson;

den 15 maj: Helmer Edward
Walter, son till mr och mrs C. F.
Starberg.

Af pastor G. A. Anderson:

den 5 maj, i Everett, Karl Richard,
son till Jakob och Selma Erickson,
från Edmond;

den 15 maj: i Aanacortes, Elvira
Carolina, dotter till Johan och Ida
Levina Johnson;

den 17 maj: i Montborne, Hilmer
Bernhard, son till John och Sofi
Nelson.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 25 april: Ethel Elida, dotter
till Chas. W. och Ulrika Smeth,
från Lebbly, Coos co., Ore.;

den 15 maj: Stella Maria, dotter
till Anders J. och Brita J. Fredrickson,
North Bend, Ore.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 22 maj: Minnie Alvilda, dotter
till mr och mrs Nils P. Person,
Troy, Idaho.

VIGDA:

Af pastor B. S. Nyström:

den 14 febr.: John H. Pictila från

Portland, Ore., och Lydia S. Anderson,
Hockinson;

den 10 april: August Zenk från
Portland, Ore., och Fannie Sakrison
från Hockinson; dessa två vigslar
förrättade i Hockinson;

den 1 maj: I Gooseberry, Ore.,
John E. Swanson från Douglas,
Ore., och Mary L. Lundell från
Gooseberry.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 30 april: Willie R. Bonebrake
och Mary E. Harrison, båda från
Marshfield, Ore.

Af pastor Joh. W. Skans:

den 5 maj: Alfred Nelson och
Hilda Pearson;

den 14 maj: John Goldman och
Pearl Brosinska;

den 22 maj: Karl Jokinen och
Lydia Wanhanen;

den 28 maj: Charles Carlson o.
Nellie Nelson.

Af pastor G. A. Anderson:

den 1 juni: Elwood Johnson och
Julia E. Thomas.

JORDEFÄSTADE:

Af pastor Joh. W. Skans:

den 12 maj: Mrs Johanna Augusta
Anderson i Progress, Ore., 58 år.
? månader och 16 dagar.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 28 maj, i Troy, Idaho: Änkan
Anna Olofsson, född Andersdotter,
83 år, 8 månader och 3 dagar.
Hon var den äldsta medlemmen i
vår församling i Troy;

den 30 maj, i Moscow: Mrs Ida
Isidora Mordhorst, 25 år.

Skolsaken.

Som bekant är det i görningen att upprätta en läroanstalt inom vår konferens. COLUMBIA har tagit sig anledning att en och annan gång orda något litet om denna viktiga angelägenhet. Nu hafva vi nöjet berättat, att ordföranden å den af konferensen tillsatta kommittéen, pastor J. Jesperson, tillsändt alla konferensens församlingar en skrifvelse för att söka utröna, hvad de vilja göra till en skolas upprättande och underhållande. Vi införa sagda skrifvelse här nedan "till den kraft och verkan det hafva kan". Den lyder så här:

Guds nåd och frid:

Vid sitt i Tacoma, Wash., senast hållna möte fattade Columbia-konferensen följande beslut:

"1. Att konferensen uppdrager åt en kommitté, bestående af en pastor och en lekman från hvarje missionsdistrikt, att undersöka, hvar en konferensskola lämpligast kan anläggas och mottaga anbud från olika platser samt rapportera till nästa årsmöte.

2. Att denna kommitté vidare söker utröna, huru mycket hvarje församling är villig och kan bidra till en konferensskola, samt att för öfrigt, på bästa sätt den kan, förbereda hela saken."

I anledning af dessa beslut framställas nu till församlingen följande frågor, som kommittéen önskar få besvarade så omständligt och snart som möjligt.

1. Är församlingen angelägen om att en konferensskola upprättas?

2. Hvar anser församlingen att den bör anläggas?

3. a) Om den anläggas på den plats, församlingen önskar, huru mycket kau då samlas första året i församlingen för skolans byggande och underhåll?

b) Huru mycket, om skolan anläggas på annan plats?

4. Huru mycket kan väntas i årliga bidrag för skolans underhåll från församlingen?

5. 1) Huru många skandinaver finnas nu i a) eder stad; b) edert county?

2) Huru många af dessa äro svenskar?

6. Huru många elever kan man påräkna skola komma till skolan fr. eder församling?

7. Hvilka andra upplysningar kan församlingen gifva?

Vördsamt,

J. JESPERSON,

kom.-ordf.

Spokane, Wash.

Kyrkliga nyheter.

Dödsfall. Härmed tillkännagifves för släkt och vänner, att Joseph Alvin Linquist afgick med döden här i Astoria, Oregon, den 16 maj.

Joseph var född den 22 juli 1888 i Lenville, Idaho, hvarest hans föräldrar C. J. och Emelie Linquist bodde flere år. Han bevistade högskolan och utmärkte sig som en snäll och flitig lärjunge. Hans sjukdom begynte den 8 maj med anfall af "pneumonia", som urartade till "typhoid fever". Den följande tisdagen inträdde yrsel, i hvilket tillstånd han afled. Redan vid sjukdomens början hade han det intrycket att han skulle dö, och han hade helt överlätit sig i Herrens hand. Han bad ifrigt fadern och syskonen att möta sig hemma hos Gud, hvarest han väntade att snart få möta sin moder och tvenne syskon, som gått förut. För de efterlevande är sorgen och förlusten stor, men de lefva dock i hoppet att få möta honom igen.

Begrafningen ägde rum från den sv. luth. kyrkan med stor tillslutning af deltagande vänner, och stoftet hvilar nu i Greenwoods Cemetery, tills uppståndelsens basun skall höras.

Den aflidnes anhöriga bedja om sin hjärtliga tacksamhet till alla, som kärleksfullt bistodo dem under sjukdomen, och för den sympati och deltagande, som visats dem i deras stora sorg.

Astoria, Oregon, den 21 maj 1904.
Meddeladt af pastor C. J. LARSEN.

* * *

Seattle. Vår snälla, verksamma syförening afhöll sin vårauktion d. 6 maj. Inkomsten vid auktionen tillsammans med kollekterna under arbetsterminen belöpte sig till \$216.-02. Bra gjordt i sanning.

Ungdomsföreningen afhöll en väl lyckad konsert och majfest den 13 maj. Nettobehållningen blef omkring 43 dollars. På sitt senaste möte beslutade föreningen att skänka hela summan till församlingens kassa. Heder och tack!

Söndagen den 15 maj konfirmerades årets nattvardsungdom. Klassen, den största i församlingens historia, bestod af 15 unga personer. Kyrkan var skönt prydd med blommor och grönt samt väl fylld med uppmärksamma åhörare. Mätte Gud hjälpa de kära unga att troget hålla de löften de då gäfvit sin Gud och Frälsare. Klassen förärade sin lärare en prydlig "Morris chair" såsom minnesgåfva.

Pingstdagen hade vi återigen en skön högtidsdag i vår församling. Vi firade då Jesu döds åminnelse; omkring 150 gäster deltog i den heliga måltiden. 10 kommunikanter och 2 barn ingingo som medlemmar i församlingen. Tvenne små upptogs genom det heliga dopet i Guds nådeförbund. Ett offer på \$49.60 upptogs för bednmissionen. Kyrkan var äfven på denna stora högtidsdag till trängsel fylld af en andäktigt åhörarskara. Herren vare lof för allt. Mätte han i rikt mått utgjuta sin Ande öfver sin kyrka och församling.

Måndagen den 23 anträdde församlingens pastor, i sällskap med kateket J. A. Levin, sin resa mot synodalmötet i Lindsborg, Kansas. Han väntas vara hemma igen omkring den 2 juli. Distriktets pastorer och predikanter hafva godhetsfullt lofvat att vikariera här hvar sin söndag under pastorns bortovaro.

Kristendomsskola kommer att hållas under juli och augusti månader. Miss Emelie Blomberg är af församlingen kallad till lärarinna.

* * *

Portland, Oregon. Pingstdagen var för oss såsom församling en skön och härlig dag i Herrens gårdar. På förmiddagen konfirmerades årets konfirmander, hvilka voro: Agnes Morene, Edith Olson, Lillian Nylander, Manfred Nordin, Ivar Anderson, Maria Odeen, Eveline Dahlgren, Alice Dahlgren och Ruth Saxon.

Sedan vi började konfirmationsundervisningen förlidet år, hafva Victor Nordin och Carl Axelson genom döden lämnat klassen. Victor dog den 2 okt. 1903 och Carl Axelson den 23 mars 1904. Vi hafva mycket saknat dessa snälla och uppmärksamma gossar vid våra möten, dock sörja vi icke såsom de där intet hopp hafva, ty vi tro, att de haf-

va gått hem till sin Herre och Frälsare.

Texten för konfirmationstalet utgjordes af orden: "Herren, vår Gud, vare med oss, såsom han har varit med våra fäder! Han öfvergifve oss icke och förskjute oss icke! Men han böje våra hjärtan till sig, så att vi må vandra på alla hans vägar och hålla hans bud, stadgar och rätter, som han har budit våra fäder!" 1 Kon. 8: 57, 58. Ämne: "Herren vare med oss". Barnen afgäfvit tydliga och klara svar på de framställda frågorna. Efter konfirmationsakten hölls en kort predikan öfver dagens evangelium, Joh. 14: 23—31, med ämne: "Den som älskar Jesus."

Som minnesgåfva från konfirmationsdagen gaf församlingens pastor barnen konfirmationsattest och pastor Brings bok: Några minnesord för konfirmander. Af barnen erhöll församlingens lärare \$40.

På aftonen hölls skrift- och nattvardsgång, då konfirmanderna framträdde till Herrens bord. Texten för skrifttalet var Uppb. 19: 7—9: "Lätom oss glädjas och fröjdas och gifva honom äran; ty Lammets bröllop har kommit, och dess hustru har tillredt sig. Och henne vardt gifvet att kläda sig i glänsande och rent fint linne, ty linnet är de heligas rättfärdighet. Och han sade till mig: Skrif: Saliga äro de, som äro kallade till Lammets bröllopsmåltid! Och han sade till mig: Dessa äro Guds sanna ord." Ämnet var: Saliga äro de, som äro kallade till Lammets bröllopsmåltid.

Som minnesgåfva från församlingen fingo barnen hvar sitt exemplar af den heliga skrift.

Som afskedsord fingo nattvardsbarnen: "Kämpa trons goda kamp, fatta det eviga lifvet, till hvilket du har blifvit kallad, och hvarom du har aflagt den goda bekännelsen inför många vittnen. 1 Tim. 6: 12.

Samma afton intogos 7 nya medlemmar, af hvilka 3 voro kommunikanter.

Det var mycket uppmuntrande att se så många gudstjänstbesökare både på förmiddagen och aftonen.

Lördagsafton den 28 maj höll församlingen en mycket treflig och uppbyggelig fest till förmån för gjorda reparationer i kyrkans basement.

Upp i kyrkan utfördes följande program:

1. Sång af församlingen.
2. Bibelläsning och bön af pastorn.
3. Solo af mr Emil Holt.
4. Deklamation af miss Anna Lindquist.
5. Deklamation af miss Ottilia Eklund.
6. Solo af miss Cecilia Holt.
7. Tal. Om församlingsverksamhet. Miss Anna Johnson.
8. Sång af kören.
9. Deklamation af miss Ida Wauström.

10. Deklamation af miss Albertina Bengtson.

11. Sång af en kvartett.

12. Bön af pastorn.

Efter programmets slut bjödos alla de närvarande på ice cream och cake i kyrkans undervåning.

J. W. S.

* * *

Följande äro de unga kommunikanternas namn.

I Troy:

Ernst Alvin Emanuel Beckman,
Andrew Victor Berg,
August Conrad Dalin,
Mabel Emelia Fahlquist,
Alice Florence Fahlquist,
Ida Mary Holmes,
Eleonora Charlotta Olson,
Alex Hilmer Oslund,
Walter Ebenezer Pearson,
Erik Valdemar Sjölander,
Helen Anna Mathilda Torell,
Carl Magnus Torell,
Clara Olivia Westberg.

I Moscow:

Charlie Immanuel Carlson,
(Cordelia-förs.)

Andrew Raymond Edwin,
Arthur Levin Johnson,
Arthur Immanuel Larson,
Elsie Christina Larson,
Ernest Walter Lundquist,
Minnie Peterson,
Ellen Emelia Peterson,
Henry Rocke (Cordelia-förs.)

Gud, vår käre himmelska Fader, gifve, att alla dessas namn må vara och förblifva inskrifna i Lammets lifs bok!

Kristi himmelsfärdsdag, den 12 maj, på kvällen predikade pastor Jespersen från Spokane här i Moscow. Vid denna gudstjänst frambar prästfolket sin nyfödda dotter till Herren i det heliga dopet, hvarvid hon erhöll namnet *Vivian Aurora*.

Följande dags kväll höll pastor Jespersen tal till Concordia litterära förening i Troy öfver ämnet: "De hemlösa". På programmet förekom dessutom åtskilliga deklamationer, kör-, duett- och solosånger. Festligheten var tillställd för att utom den intellektuella njutning, den gaf, samla medel för att tillöka biblioteket, och som mycket folk var tillstädes, så erhöles en nätt summa för det ändamålet. Vid ett senare möte beslöt föreningen att inställa sina möten till fram på hösten.

Ett hjärtligt tack till pastor Jespersen för hans besök ibland oss!

Den 31 maj förenades hr Victor N. Ramstedt, medlem i vår församling i Moscow, i äktenskap med fröken Matilda Olson i Red Wing, Minn. Den högtidliga akten ägde rum i brudens föräldrahem. De nygifva komma att bosätta sig här i Moscow, hvarest brudgummen låtit uppföra ett präktigt boställe, som raskt närmar sig sin fullbordan. COLUMBIA gratulerar på det hjärtligaste de unga tu!

* * *

Vancouver, B. C. Det är nu omkring 6 månader, sedan församlingen stiftades. Till en början kunde ej någon permanent lokal erhållas, utan församlingen nödgades hemlös vandra omkring från den ena "hallen" till den andra för att fira gudstjänst. I mars fingo vi hyra en butik å Hastings st. mot \$20 i månaden, och hafva möten sedan dess hållits i detta tillfälliga hem. Stolar, mattor, orgel, psalm- och sångböcker hafva anskaffats. Gudstjänsterna, i synnerhet de på söndagskvällarna, äro väl besökta. Mätte ordet finna ingång i mängas hjärtan.

Den 1 maj intogos kapten H. W. Carlson, hans hustru Kristina Carlson samt sonen Tage såsom medlemmar af församlingen. Samma dag firades äfven grundläggarnas fest, då kollekt upptogs för Augustana College. Detta var troligtvis den första kollekt, som upptagits inom provinsen för vårt läroverk. Vi hafva nämligen här den första sv. luth. församling, som organiserats inom British Columbias landamännen.

Den 24 juni firar församlingen midsommarfest. Inbjudningar hafva blifvit utsända till våra vänner att komma och deltaga med oss i denna fest eller åtminstone insända en liten skärf för församlingens kassa, om de icke personligen kunna finna sig vid festen. Ja, det är icke en dag, som går förbi, utan att vi inbjudas att laga del i Guds rikets utvidgande och befastande i denna värld. Gåfvor, som sändas med posten, torde adresseras till: The First Sv. Luth. Church, 210 Hastings st., E. Vancouver, B. C.

Församlingens diakoner äro Jonas C. Johnson, P. Söderström och O. Johnson. Trustees äro: Gust. Anderson, A. Nelson, C. Peterson, P. J. Bennet, C. A. Thorell och O. Nelson.

Den 5—7 juli håller Tacoma-distriktet sitt nästa missionsmöte i vår församling. Vi motse denna högtid med glädje och bedja, att mötet må blifva oss till stor andlig välsignelse.

* * *

Everett, Wash. Den sv. luth. Simon-församlingen härstädes finnes ännu till och kämpar för sin tillvaro, fastän den ej har låtit höra något om sig i COLUMBIA på en längre tid. I slutet af förra året uppstod en längtan uti församlingen efter att få en kyrka, ty det förekom den mycket besvärligt att betala stor hyra för en "hall", och så var det ändå icke något kyrkligt eller tillfredsställande, såsom det bör vara. En stor ifver kom öfver de flesta församlingsmedlemmarna, och beslut fattades att bygga kyrka på de lotter, som församlingen köpte för två år sedan, på en mycket välbelägen plats, för \$950. Beslutet om att bygga kyrka var kanhända något förhastadt; man beräknade icke nog kostnaden för ett sådant företag.

Emellertid blef grunden till kyrkan lagd mellan jul och nyår. Sedan stannade det för en tid till i februari. Då påbörjades arbetet på fullt allvar, och nu står kyrkan färdig så till vida, att hon kan begagnas för gudstjänsterna. Kyrkans storlek är 30x50 fot med tornet på det ena hörnet. Kyrkan är mycket trefflig, och vi glädja oss åt att snart få henne invigd till ett Herrens tempel. Glädjen öfver någonting kan aldrig blifva hel eller fullkommen här uti detta jordeliffvet, så icke heller i detta fall. Det, som nu trycker och ingjuter oro och bekymmer, är, att en stor skuld appkommit. Kyrkan kostar omkring \$1,500, och skulden uppgår till omkring \$900.

Församlingen har sökt att göra sitt bästa att samla medel genom subskription m. m. Kvinnoföreningen har varit mycket verksam under detta år. Den har samlat genom sina regelbundna månadsmöten och tvenne fester \$115. Fredagen den 10 dennes håller föreningen åter en fest.

Många utom församlingen stående både män och kvinnor hafva deltagit med intresse uti kyrkobygget. Vi hoppas, att de snart komma att förena sig med församlingen, ty här behöfves en förstärkning, om församlingen skall hafva någon framgång. Församlingen har ingalunda gått tillbaka, utan väl något framåt. Gudstjänsterna äro i de flesta fall väl besökta, särskildt på kvällarna, då man kan få glädja sig att se rätt många, som i stillhet lyssna till korssets predikan. Gudstjänster hållas här regelbundet hvarje söndag på både f. m. och e. m., utom andra söndagen i hvarje månad, då undertecknad besöker BotHELL på f. m.

Söndagsskolan besökes här af omkring 20 till 30 barn.

Ungdomsföreningen är på sitt sätt verksam och liflig och håller möte hvarje vecka.

Mätte nu Gud få välsigna oss, och må han vara nära och beskydda och bevara den lilla kämpande skaran, tills den står bärgad på den sälla stranden.

A. G. SANDELL.

* * *

Marshfield, Ore. Tvenne klasser emottaga undervisning i kristendom två gånger i veckan, 5 på svenska och 8 på engelska språket.

* * *

Från La Conner-pastoralet. Ungdomsföreningens fest i Bethsaida-församlingen den 25 maj lyckades utmärkt väl. Kyrkan var full af folk. Programmet bestod af tre sånger af församlingsskören; en solosång hvar af N. A. Nelson, Arvid Hamberg och Carrie Olson; en deklamation hvar af Nellie Nelson, Oscar Neil och Mrs Lavinia Anderson. Och pastor Anderson talade om "hvad församlingen gjort för

ungdomen, och hvad ungdomen kan göra för församlingen."

Efter programmets slut serverades förfriskningar i ett tält på gården. Alla syntes glada och belåtna.

Den 30 firade alla nationaliteter och samfund dagen på ett lämpligt sätt i Rudeens Grove på f. m. Sedan gingo församlingens medlemmar och vänner till ett antal af minst 100 till N. P. Svensons vackra hem, där Mrs Svenson bjöd på "symöte" i det gröna. En mycket trefflig e. m. tillbragtes, och en kollekt på omkring \$15 upptogs för sylvöreningen.

Mr Elwood Johnson, son till C. J. Johnson, öfverraskade släkt och vänner genom att helt plötsligt och oförmodadt bjuda till bröllop "i morgon afton kl. 8." Detta skedde den 31 maj, och den 1 juni firades ett treffligt bröllop i föräldrahemmet. Bruden, miss Julia E. Thomas, har varit skollärarinna i distriktet i två år.

Redovisning. Följande under maj månad inkomna medel erkännas med tacksambet.

I. Augustana College.

På gamla skulden:

Immanuel-förs., Portland..	\$100.00
Getsemane-förs., Seattle..	125.00
10 cents-afgiften:	
Salems-förs., Spokane.....	11.40
Prof.-fond. koll. på grundl. dag:	
Im.-förs., Portland	7.25
Coos Bay-förs., Marshfield..	1.50

Summa för Aug. Coll.....	\$245.15
II. Konferensens mission:	
Synodens missionsstyrelse..	\$500.00
Im.-förs., Portland	5.00
	\$505.00

III. Hednamissionen:

Bethlehem-förs., Mist	5.00
IV. Synodens inre mission. (Till kvinnomissionsföreningen:)	
Sions-förs., Everett	\$10.45
(insändt i mars.)	
V. Kyrkobygget i Douglas, Alaska:	
Mrs Olof Polson, LaConner\$	20.00
Bethsaida-förs., La Conner.	5.52
Bethlehem-förs., Mist	5.00
	\$30.52

VI. Missionen i Porto Rico:

Bethlehem-förs., Mist	\$5.00
Summa summarum	\$801.12
G. A. ANDERSON, kassör.	

Hvarför lägga vi icke våra händer i Guds händer hvarje dag och sedan förtröstansfullt vandra fram på dagens förelagda stig, den må vara törnig eller blomsterbeströdd, krokig eller rak, och vetä, att aftonen skall bringa oss hvila, frid och hem?

BROOKS.

Augustana-synoden

höll sitt 45 årsmöte i Lindsborg, Kansas. Mötet öppnades med högtidlig högmässogudstjänst torsdagskvällen den 2:dra juni, 1904, i Bethania-församlingens tillbyggda och restaurerade, vackra och rymliga kyrka, då synodens president, dr E. Norelius, höll synodalpredikan öfver Mark. 10: 17—27. Hans ämne var: "Salighetsfrågan såsom utgångs- och återvändningspunkten för alla våra handlingar."

På fredagsmorgonen började synoden sina förhandlingar i skolans solennitetssal. De af konferenserna valda ombuden voro ganska allmänt närvarande, och många andra besökare hade infunnit sig.

Presidentens årsberättelse föranledde till fattandet af följande beslut:

1. Att synoden innerligt tackar Gud såväl därför, att han hållit sin skyddande hand öfver vår kyrka under senast flydda år, samt att han välsignat och främjat våra händer verk till sitt heliga namns ära och vårt sanna väl, som ock därför att vi återigen i ostörd frid fått samlas på denna plats, där våra landsmän och trosbröder icke blott utkämpat nybyggarelifvets alla vedervärdigheter, utan äfven utfört ett stort och viktigt kulturarbete, hvarigenom det gjort en värdefull insats i vårt folks andliga lyftning och förädling;

2. att synoden känner djup saknad och sorg vid tanken därpå, att Bethany-församlingens i Lindsborg förre pastor och Bethany Colleges f. d. president, dr Carl Swensson, som med så liflig längtan och glädje såg den tid till mötes, då han här skulle få hälsa synoden välkommen, är borta från brödrakretsen, och att hans klangfulla röst ej längre höres bland oss; och uttrycker synoden sitt innerliga deltagande med församlingen i Lindsborg uti den oersättliga förlust, som hon genom hans frånfalle lidit;

3. att synoden under tacksamhet till Gud gläder sig öfver församlingarnas ekonomiska förbättring, som ådagalagts genom kyrkors byggande, kyrkoskulders betalande och äfven på många ställen genom prästlöners förhöjning;

4. att synoden behjärtar den stora fara, som hotar Kristi kyrka genom vår tids rationalistiska stämningar och tackar Herren, som bevarat lärare och åhörare för lögnens och villfarelsens ränker, så att vi

ännu äga Guds ord och sakrament rena och oförfalskade bland oss, hvarför det ock bör vara alla våra pastorer och församlingar angeläget att genom en sorgfällig undervisning och uppfostran behålla sina barn och efterkommande vid vår oförgängliga tro och lära;

5. att vi, med glädje erkännande de trosfrukter, som till Herrens pris växa fram på vår kyrkas åkermark, dock uppriktigt sörja öfver det ogräs, som framträder i form af andlig sömnaktighet, världssinne, girighet och dryckenskap m. m., samt att vi, erkännande såsom Daniel våra egna och vårt folks synder, vilja bedja Herren verka ett allvarligt bättringssinne i alla våra församlingar;

6. att, alldenstund såväl de särskilda konferensernas som synodens hemmissionsfält hastigt utvidgas, och allt större kraf ställas på oss som ett samfund i fråga om samlandet af våra vidt skingrade landsmän omkring Guds ord, men en högst betänklighet och beklagansvärd försumlighet och tröghet synes vilja smyga sig in i somliga af våra församlingar och konferenser, synoden allvarligen uppmanar alla sina konferenser, församlingar och enskilda medlemmar att göra allt hvad göras kan för hemmissionen, denna för vår synod så lifsviktiga sak, så att denna verksamhet må kunna bedrivas med den kraft, hvaraf den särskildt under närvarande omständigheter är i behof;

7. att synoden innerligt tackar Gud därför, att han skyddat den samman från inre strider och hittills nådigt bevarat dess enhet, samt gläder sig öfver de enhetssträfvanden, som, grundade på Jesu förbön om hans sanna lärjungars enhet, känneteckna vår tids religiösa och kyrkliga sträfvanden med uppgift att kunna förete en mera solid front mot kyrkans fiender och mot henne fiendliga företeelser, hvarför synoden hvarken bör eller kan taga ett steg, hvarigenom icke blott denna enhetssträfvanden skulle störas, så att trosbröder af samma lärouppfattning blefve främmande för hvarandra, utan äfven "gruppbildningar" uppstå, hvilka i sitt sköte bära farliga sprängämnen för såväl Augustana-synodens som hela den lutherska kyrkans i detta land enhet och bestånd, och bör således synodens förbindelse med General Council icke upplösas;

8. att synoden tacksamt gläder sig öfver de bevis på förtroende och kärlek, som kommit den till del från moderkyrkan i Sverige, och uttalar den önskan, att förhållandet af godt samförstånd mellan dotter- och moderkyrkan måtte fortfares och, om möjligt, än vidare stärkas; och är det synodens innerliaga bön och hopp till Herren Gud, att han måtte fortfares omhägna den svenska lutherska kyrkan med sin rika nåd och helgande kraft samt frälsa henne från de stora faror hvarmed hon från otrons och indifferentismens sida med afseende på lära och författning starkt hotas;

9. att synoden uppriktigt saknar de ämbetsbröder och medtjänare på kyrkans och skolans område, hvilka Herren hemförlofvat från arbetet och striden härnere, på samma gång synoden hambär Herren tack för de verk af tro och kärlek, dessa bröder utfört, och för den trogna tjänst, de på sina områden fullgjort, och uttrycker synoden sitt hjärtliga deltagande med de aflidnas närmaste anförvanter i deras bittra sorg;

10. att synoden med stor tillfredsställelse erfar det närmande till våra norska trosbröder, hvartill början blifvit gjord genom presidenten för St. Olavs College i Northfield, Minn., pastor J. N. Kildahls officiella besök vid detta vårt synodalmöte, och uttalar synoden den förhoppningen, att sambandet med såväl de norska som våra öfriga lutherska trosbröder måtte allt fortfares bevaras och stärkas;

11. Att synoden uppmanar konferenserna att minst en månad före synodalmötet hålla sina respektiva årsmöten;

12. att synoden hambär till sin vördade och älskade president ett uppriktigt och varmt tack för den visdom, duglighet och kraft, hvarmed han skött sitt ansvarsfulla värf, och nedkallar synoden öfver honom Guds nåd till fortsatt, troget arbete och till en i allo ljus och fridfull lefnadsafton.

Konstitutionstillägget: "Synoden kan på rekommendation af seminariets matrikulationskommitté eller en konferens i extra-ordinarie fall utan prästexamen ordinera äldre, erfarna dugliga och praktiska män", antogs.

Rapporterna från synodens läroverk voro på det hela taget uppmuntrande. Hälsotillståndet hade varit godt, och grundligt arbete ha-

de gjorts i alla afdelningarna. Hela elevantalet hade varit 534. Professorerna C. J. Södergren, Franz Zedeler, O. J. Penrose och fru Penrose hafva afgått, och pastor F. A. Johnson har kallats till professor Södergrens efterträdare. Dr C. A. Blomgren har kallats till lärare i seminariet. Läroverkets egendom värderas till \$247,148.96. Grundfonderna belöpa sig till \$40,528.95. Till betalning af den gamla skulden hade inkommit \$7,920.88, och på 25 cents afgiften hade inbetalts den vackra summan af \$20,758.94. Skulden hade ökat med \$5,816.31 och var, då räkenskaperna avslutades, \$58,007.35.

Följande beslut antogs: att synoden känner sig tacksam för hvad som gjorts under det flydda året i afseende på indrivandet af rester på 25 cents afgiften, men att den på det allvarligaste uppmanar direktionen att fortsätta med att inkassera såväl rest å denna afgift, som ock hvad som ännu är kvar å den gamla skuldfördelningen, på det att dessa fordringar må utan dröjsmål komma läroverket till godo.

Till direktionsmedlemmar valdes pastor P. M. Lindberg från Omaha, dr L. G. Abrahamson från Chicago, herr G. N. Swan från Sioux City, herr A. G. Anderson från Rock Island, Ill., och konsul Malm från Cleveland, Ohio. Presidentens lön höjdes med \$200 och är nu \$2,000 och fri bostad.

Styrelsen för Church Extension Society har under året sökt göra hvad den kunnat, men endast 29 procent af synodens församlingar hade upptagit den af synoden bestända kollekten. Inkomsterna voro \$711.73. Föreningens egendom uppskaffas till \$26,075. Nya städgar antogs.

Rapporterna om synodens förlagsverksamhet voro som vanligt uppmuntrande. Nettovinsten är \$13,000.44, grundkapitalet \$134,545.35, ofestående fordringar \$50,957.66.

Understödkassans utgifter hade varit \$2,499.12 till understöd. En resolution antogs, hvarigenom alla de pastorer och professorer, som ännu ej äro medlemmar i föreningen, uppmanades att med det första ingå uti den. Kassans tillgångar uppgå till \$10,770.25.

Med afseende på immigrantmissionen beslutades:

1. Att den sedvanliga kollekten upptages äfven i år till förmån för immigranthemmet, samt att direktionen tillstyrkes att begagna all möjlig flit i att indriva denna kollekt, på det att totalsumman af denna insamling må åtminstone fördubblas under innevarande år, någonting, som är alldeles nödvändigt, om hemmet skall kunna undgå skuldsättning;

2. att synoden gläder sig åt det förhållandet, att hemmets skulder förminskats med en summa af \$992.

3. att en kollekt upptages i synodens alla församlingar i maj månad nästa år till förmån för immigrantmissionen i Boston.

Rapporterna rörande hemmissionen visade, att alla våra hemmissionärer i Utah, Montana, Alaska och Alabama arbetat med största trohet och flit på sina respektiva platser, att fälten ständigt vidgas, så att flera arbetare behöfdes för att tillfridsställa de mest skriande behofven, men hvarken män eller medel nog stå till missionsstyrelsens förfogande. Medel ha inkommit mycket sparsamt, så att styrelsen nödgats upptaga nya lån till ett belopp af omkring \$3,000.

Beslutadt:

1. Att synoden gläder sig öfver den framgång i fråga om ökning af arbetskrafter, som missionen fått röna under året, och hembär sin tacksamhet till Herren för denna nåd. På samma gång uppmanas på det ifrigaste de respektiva konferenserna att i god tid samla och insända det för denna mission gjorda anslaget;

2. att konferensernas bidrag för denna mission under innevarande synodalår fastställes som följer: Illinois-konferensen, 8 cents per kommunikant; Minnesota-konferensen, sex cents per kommunikant; Iowa-konferensen, 8 cents per kommunikant; Kansas-konferensen, 6 cents per kommunikant; New York-konferensen 2 cents per kommunikant; Nebraska-konferensen, 6 cents per kommunikant.

3. Att de resterande konferensernas ämbetsmän och pastorer ifrigt uppmanas att behjarta synodens hemmissions behof af penningar, samt sin egen kristliga plikt gent emot denna mission och fördenskull ofördröjligen träffa anstalter för inbetalandet af hvad som ännu är obetaladt å förlidet synodalårs anslag till denna verksamhet;

4. att en kollekt till förmån för

denna mission upptages i synodens alla söndagsskolor den första söndagen i maj nästa år;

5. att synoden gillar den af styrelsen gjorda anordningen, att under innevarande sommar utsända en särskild person att sprida under rättelse om denna verksamhet samt göra peminginsamlingar till dess förmån;

6. att California-konferensens begäran om ett anslag af \$700 beviljas;

7. att immigrantmissionsstyrelserna i New York och Boston uppmanas att samordna sin verksamhet på sätt, som för dem är lämpligast;

8. att Columbia-konferensens begäran om ett anslag af \$500 beviljas;

9. att till medlemmar i styrelsen inväljas dr C. E. Lindberg, dr L. G. Abrahamson, dr Carl A. Hemborg, dr S. P. A. Lindahl, dr C. W. Foss, samt herrar A. G. Anderson, Rock Island, A. P. Söderquist, Burlington, Ia., och Andrew Peterson, Rock Island, Ill.;

10. att missionsstyrelsen inkommer till synoden med ett utlåtande, om ej missionssuperintendent bör af synoden tillsättas.

Diakonissanstalten i Omaha, Nebraska, upptogs vid detta möte i full organisk förening med synoden. Anstalten är sålunda hädanefter synodens, omfattande moderhuset med 34 systrar, barnhemmet med 16 barn, hospitalet med rum för 65 patienter. Egendomsvärdet är omkring \$70,000.

Synoden antog inkorporationsartiklar och konstitution samt valde direktion och föreståndare. Pastor E. A. Fogelström, som grundat och uppbyggt denna sköna anstalt, blef enhälligt vald till dess föreståndare.

Söndagen var en skön dag i Herrens gårdar. Dr E. P. Olsson höll skrifttalet och pastor C. J. E. Haterius högmässopredikan. Kl. 3 e. m. förekom prästvigningen, då dr C. E. Lindberg och dr L. A. Johnston höllo hvar sitt tal, den förre på svenska och den senare på engelska. Af de tjugusju kandidater, som prästvigdes, hade tjugutvå utexaminerats från seminariet i Rock Island och fem blifvit rekommenderade af konferenser, New York 3, Minnesota 1, Columbia 1. På kvällen talade dr C. A. Ewald och pastor P. Peterson till ungdomen.

Den egentliga "brännande frågan" vid detta möte var den i Min-

The Olive Leaf
 An Illustrated Lutheran
SUNDAY-SCHOOL PAPER
 Published Monthly

TERMS:
 One copy, per year, \$ 0.30
 100 copies to one address, per year, at 12 c. \$2.00
 5 or more copies to one address, at 100 rate.

We make a specialty of all Lutheran books at the best obtainable discounts. Orders to import single books for customers receive prompt attention. Address,
Lutheran Augustana Book Concern,
 ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,
 Tyger, Kläder, Skor,
 Hattar, Herreklädnings-artiklar och
 Groceries.
 TROY, - - - - - IDAHO

TRADE AT
The Boston Store
 The Store That
 Saves You Money

Every 25 cents you spend
 entitles you to a chance for
 a free round trip to the St.
 Louis World's Fair. Yours
 may be the lucky ticket!
 Moscow, IDAHO.

O. A. LENDE
Skandinavisk Advokat
 Praktiserar vid alla domstolar.
 Allt arbete utföres Moscow,
 prompt och noggrant. IDAHO

GRICE & SON
Furniture
 Opp. Moscow Hotel, Moscow, Idaho

The Old Firm at the Old Stand Still!
 —LEADS IN—
 HARDWARE and GROCERIES.
Moscow Hardware Co.
 MOSCOW, IDAHO.

C. V. Delapine, M. D.
 Physician and Surgeon
 Office over Torsen Drug Store,
 MOSCOW, IDAHO.

Madison Lumber Co.
 —DEALERS IN—
Lumber, Wood & Coal
 MOSCOW, IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE
☞ Fotografier ☞
 —BESÖK—
H. ERICHSON
 MOSCOW, IDAHO.

Augustana och Augustana Journal
 endast \$2.00 per år.
UNGDOMSVÄNNEN EN DOLLAR
 PER ÅR
 Lutheran Aug. Book Concern, Rock Island, Ill.

Det bästa är alltid det billigaste,
 och det är hvad ni får
 hos
Geo. Creighton,
 parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
 Kläder.**
 SVENSKA TALAS
 MOSCOW, - - - - - IDAHO

COLLINS & SHERER
Hardware and Plumbing
 205 Main Street
 MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Adolph Kulhanek
Skomakare
 Main Street. - - - - - Moscow, Idaho

D. H. HOLMAN
 * DENTIST *
 Teeth extracted without pain by use of
 local anesthetics. No hypodermic
 needle. Only best material used.
 MOSCOW, - - - - - IDAHO.

HEARD & HUMPHREY
Grocerihandel
 MOSCOW, - - - - - IDAHO.

The First National Bank
 of Moscow, Idaho.
 Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
 skild uppmärksamhet ägnas växlar till utlandet
 alla delar.
 A. N. Bush, President. W. L. Payne, Kassör.
 Warren Truitt, v. Pres. D. L. Jenkins, bitr. kassör.

Spotswood & Veatch
☞ Brokers ☞
 Real Estate, Insurance
 Loans & Rentals
 MOSCOW - - - - - IDAHO

Salusin botar **REUMATISM, SCIATICA, GOUT,**
MALARIA, BLODFÖRGIFTNING,
HÄMMORROJDER OCH HUDSJUKDOMAR

SALUSIN är ett giftfritt medel, som hastigt upptages af blodet och renar detsamma från bakterier (germs) och andra giftiga ämnen. Salusin kostar \$1.00 flaskan, 3 flaskor \$2.50, och sändes fraktfritt till alla, som insända detta pris.

"Jag har en längre tid lidit af reumatism (gout) och till följd häraf varit mycket svullen i fötterna och fotlederna. Tidats kunde jag ej sofva om nätterna, och mina svåra plågor gjorde mig mycket nervös. Jag läste om Salusin i en tidning och eftersände genast en flaska. Efter

att hafva använt Salusin några dagar försvann värken, jag började genast sofva godt, svullnaden aftog dag för dag och skinet fick så smärningom sitt naturliga utseende."

NILS ANDERSON, 365 N. State Street, Chicago, Ill.

THE SALUSIN INHALER är den lämpligaste apparat för inandning af Salusin. Sålunka använd botar Salusin Astma, Bronchitis samt Katarr. The Inhaler kostar \$1.00, en Inhaler och en flaska Salusin \$1.50, och sändes fraktfritt.

THE SALUSIN TABLETS äro ett behagligt medel för Förstopning och Lefversjukdomar och verka utan att förorsaka smärta samt utan att försvaga magen och tarmkanalen. Pris 25 och 50 cts., portofritt.

☞ Sänd 4 cent i frimärken ör en proflåda tablets. ☞

Agenter önskas.
 Skrif efter andra intyg.

E. HOLLAND & CO., 377 Broadway, New York, N. Y.

nesota-konferensen framställda begäran, att synoden skulle upplösa sin förbindelse med General Council. Då man efter en lång och liflig diskussion skred till omröstning, röstade 22 för och 105 emot förslaget.

Columbia- och California-konferensernas obetalda andel af den gamla läroverksskulden efterskänktes.

Nästa synodalmöte skall hållas i Stanton, Iowa, och börjar den 9 juni 1905 kl. 10 f. m.

Man kan om mötet i Lindsborg säga, att det var trefligt och uppbyggligt. Lindsborgsborna ha länge varit kända för sin stora gästfrihet. Detta rykte ha de vid detta kyrkomöte, som varit väl besökt, häfdat på ett sätt, som gjort dem all heder.

Intet försumrades för att göra vår vistelse hos detta välbärgade, kristliga folk så treflig och angenäm som möjligt. Intet saknades mer än dr Swensson, men saknaden efter honom var djup och allmän. Man hade ordnat det så, att skolans Commencement hölls den 1 juni, så att de synodalbesökare, som så önskade, skulle kunna vara med. De gradu-erandes antal var 104. På samma dag utfördes, särskildt till förmån för synoden, den storslagna tonskapelsen "Messias".

Musiken och sången såväl vid denna musikfest som vid alla andra tillfällen under mötet voro alldeles ypperliga. Aldrig förr har vid något af Augustana-synodens möten ljudit så storslagen och skön sång och musik.

Predikningarna voro i allmänhet goda och höllos af de sedvanliga predikanterna.

Må frakterna af detta kyrkomöte bli goda och varaktiga. J. J.

Säg alltid sanningen.

En gosse blef inkallad att vittna inför domstol i ett mål. Sakföraren sökte att genom en mängd frågor inveckla honom i själfmotsägelser, men det lyckades ej. Han sade då till gossen:

"Din fader har säkert sagt dig precis hur du skall svara, har han icke det?"

"Ja, det har han", svarade gossen. "Säg oss då rent ut, hvad din fader lärt dig att du skulle säga!"

"Det vill jag gärna göra", sade gossen, "min fader sade, att sakföraren nog skulle försöka att med många frågor bringa mig i förlägenhet, men jag skulle blott hela tiden hålla mig hårdt vid sanningen."

(Kristeligt Folkeblad.)

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.
Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.
Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - Moscow, Idaho.

Nara G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER OCH STÖVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, IDAHO.

Moscow Nurseries

Home Grown Fruit Trees Are the Best.

We have the finest lot of trees ever grown.

Send in your orders by mail.

MOSCOW NURSERIES,

F. L. WHITE, PROP. MOSCOW, IDAHO

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO'S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST Co.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.
Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
....OPTIKUS....

Spicer Block. - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

Candies, Ice Cream and Soft Drinks

MOSCOW, IDAHO.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biff
fläsk, fårkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

E. C. Lloyd,

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho

Issued the 15th every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.